

การพัฒนาภูมิปัญญา

พระราชสุทธินาถมณฑล

๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

P14002

ขออนุโมทนาสาธุการแก่บรรดาญาติธรรม ผู้ปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนา สร้างความดีถวายเป็นพระราชกุศลบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า ในช่วงจังหวะเวลาอันสมควร เช่นนี้ การปฏิบัติธรรม 7 วัน 7 คืน เพื่อหาเส้นทางของชีวิตให้ได้ การมาสร้างความดีถวายเป็นพระราชกุศลนั้นน้อยคนจะระลึกได้ ทำกันโดยที่แปลกเปลี่ยนกันเท่านั้น สร้างความรู้ก็หาไม่มี ไปทำบุญตักบาตรวัดโน้นวัดนี้ ทัวรับบุญกันมากหลายแล้วก็ว่าได้บุญ ข้อเท็จจริงไม่ใช่ น่าจะเดินเส้นทางของชีวิตให้ถูกต้อง สร้างความดีของใครของมันให้เกิดปัญญาให้ได้ ในเมื่อเกิดปัญญาแล้วถึงจะเกิดข้อคิดในเส้นทางของชีวิตได้ ความเป็นอยู่ของชีวิตก็จะดีขึ้น จะเป็นประโยชน์แก่ตัวเองมาก

วันนี้あたมาจะพูดในเรื่องการพัฒนาภูมิปัญญาของพระพุทธเจ้าที่สอนเรา ให้เราต่ออายุตรงไหนบ้าง การเจริญกรรมฐานเป็นการแก้ปัญหาชีวิตได้อย่างไร ทำไมไม่แก้ไขตรงกับปัญหา ไปแก้ปัญหาวัยการหาพระสะเดาะเคราะห์ เด็กรุ่นใหม่เรียนปริญญาโทปริญญาเอกก็ยิ่งเชื่อเรื่องแบบนี้ เป็นที่น่าเสียดายเวลาที่มีประโยชน์มากที่สุด

เส้นทางชีวิตนี้ของใครของมันนะญาติโยม เราจะไปเดินเส้นทางก็ไม่ได้ ต่างคนต่างเดิน แต่ก็ทำงานร่วมกันได้ หากความถูกต้องเอามาอย่าหาความถูกต้อง ก็คือใช้หลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า ทำงานร่วมกันได้แน่นอน แต่เราก็หาความถูกต้องร่วมกันยังไม่ได้ น่าเสียดายที่เราไม่เข้าใจตัวเราเองและเข้ากับใครเขาไม่ได้ น่าจะปรับตัวได้แล้ว เหมือนอย่างรับประทานอาหาร รสเปรี้ยวหวานมันเค็มไม่เหมือนกัน ก็สามารถรับประทานร่วมวงเดียวกันได้ ต่างคนต่างเติม ถ้าเรามีธรรมชาติของเส้นทางชีวิตถูกต้องแล้ว จะไม่มีปัญหาเลย

การเจริญพระกรรมฐานเป็นบทความของชีวิต คือเส้นทางของชีวิตแท้ๆ ต่างคนต่างเดิน เดินคนละเส้นทาง แต่ทำไมหนอจึงไม่ใช้หลักธรรมดำเนินวิถีชีวิตเล่า พระพุทธเจ้าสอน

เน้นเรื่อง ภูมิ เป็นอันดับแรก คือกรรมฐานนี้เอง *กรรมฐานทำให้คนเกิดปัญญา พิจารณา ละเอียดอ่อนด้วยปัญญา* ยกตัวอย่างปัญญาของคนโบราณ สร้างศาลาการเปรียญสำหรับ ทำบุญและเรียนหนังสือ ไม่มีฝา ลมเข้าทั้งสี่ด้าน ไม่ร้อน บ้านทรงไทยมีห้องรับแขก เรียกว่า หอนั่ง เป็นที่โล่งไม่มีฝา ลมเข้าทั้งสี่ด้านเย็นสบาย คนละสมัยกับปัจจุบันนี้ นี่คือภูมิปัญญา ของคน

เมื่อสมัยอาตมาเป็นเด็ก เขามีงานกันจะให้พวกสาว ๆ ที่มาช่วยงานนอนในห้อง พวก ผู้ชายนอนข้างนอก เพราะผู้หญิงเวลานอนหลับไม่มีสติเป็นภาพที่ไม่น่าดู พระพุทธเจ้าท่าน ละเอียดอ่อนมากได้กำหนดพระวินัย เวลาพระจะจำวัดให้เข้ากุฏิ ไม่ให้นอนข้างนอกเป็น อายัทธิโทษ ต้องจำวัดที่มูมบังให้เรียบร้อย ถ้าหากว่าพระท่านเจริญกรรมฐาน ไม่ใช่พระ บวชใหม่ จะหลับก็กำหนดพองหนองยุบหนอง ตั้งสติไว้แล้วหลับไปด้วยกัน จะรู้ภายในเลยว่า พลิกตัวกี่ครั้ง แต่ภายนอกไม่รู้

ผู้ปฏิบัติกรรมฐานทำให้ได้หน้อยได้ไหม หายใจยาวๆ ค่อยๆ จับว่าจะหลับตอนไหน ก่อนจะหลับมันจะผลอ มันจะเพลิน เพลินแล้วผลอแวบไปเลย จับไม่คอยได้ ถ้าเรามีสติ ครอบงำจะจับได้ เพลินก่อนแวบดับลงไป มันจะดึงลงไป ข้างนอกไม่รู้ อายตนะ ธาตุ อินทรีย์ไม่รับสัมผัส แต่ข้างในรู้ จะพลิกตัวกี่ครั้งก็รู้ ถ้าจิตตกกังวลเอาจิตมาตั้งไว้ที่ ลูกกระเดือก หายใจยาวๆ ถ้าสมาธิจะหลับทันที หลับแล้วจิตจะเลื่อนลงไปที่พองยุบ มัน จะบอก และข้างในรู้หมด แต่ข้างนอกไม่รับสัมผัส

ถ้าสติยังไม่พอ แต่สมาธิดี กำหนดพองหนอง ยุบหนอง มันจะวูบไปตอนพอง ถ้าวูบไป ตอนยุบแสดงว่าสติใช้ไม่ได้เลย เวลานอนให้กำหนดไปเรื่อยๆ ตั้งสติไว้ครอบงำ ถ้าทำได้สัก ครั้งได้หมด กำหนดย่นหนอง 5 ครั้งก็เหมือนกัน ถ้าทำได้สักครั้งได้หมด

เรานั่งฝึกกำหนด พองหนอง ยุบหนอง ก่อนจะนอน ถ้ากำหนดพองหนอง ยุบหนองได้ จังหวะแล้ว จิตออกจะรู้ ถ้าไม่ได้จังหวะจิตออกจะไม่รู้เลย บางทีกำหนดพองหนอง ยุบหนอง จิตไปคิดถึงคนโน้นบ้าง คนนี้บ้าง จิตหนึ่งก็พองหนอง ยุบหนอง อีกจิตหนึ่งก็คิดไปเรื่อยๆ เรา ทราบหรือไม่ว่าจิตออกไปตอนไหน ถ้าขาดสติจะจับไม่ได้ ถ้าสติดีครอบงำจะจับได้เลย

การเจริญสติปัฏฐานสี่ทำให้จิตมีสติได้มาก ถ้าสมาธิมากกว่าสติ กำหนดพองหนอ ยุบหนอ จิตออกไปแล้ว พองหนอ ยุบหนอ มันจะเพลिन สติน้อยนี้จะเพลिन เพลिनแล้วจะผลออกตัว ผลอแวบเดียวจิตออกไปคิดแล้ว จิตหนึ่งก็ยังมีอยู่ ผู้ปฏิบัติต้องสังเกตตรงนี้ ถ้าหากว่าเราสติดีครบวงจร จิตจะออก มันจะเพลिनก่อน แวบไปแล้ว ถ้าขาดไม่ติดตามนะ ไม่กำหนดรู้หนอนะ รับรองจิตพองหนอ ยุบหนอ จิตหนึ่งคิด หลายอย่างรวมกันเลยในเวลาเดียวกัน สมาธิดี แต่สติไม่เกิด คิดตั้ง 5-6 อย่างรวมเป็นอันเดียว อย่างนี้ใช้ไม่ได้

เมื่อนั่งแล้วมานอน ถ้าสติครบวงจร หลับจะรู้เลยว่าหลับตอนพองหรือตอนยุบ มันจะบอกทันที มันจะเพลिनนะ เพลिनแล้วตั้งสติไว้ มันก็จะไม่หลับ พอสติครบวงจร แวบ พองหายไปแล้วจะไม่รู้ข้างนอก ตา หู จมูก ลิ้น จะไม่รับสัมผัส จะไม่รับแขก แขกที่มาเยือนเราคือ รูป เสียง กลิ่น รส ปิดประตูแล้ว แขกไม่มา แต่อายตนะภายในรู้แน่ รู้ข้างในว่าเราจะพลิกตัวก็ครั้งรู้หมด และตั้งสัจจะว่าข้าพเจ้าจะตื่นตีสี่ พอถึงตีสี่ปั๊บสัมผัสทันที หูจะสัมผัสก่อน ขอให้ปฏิบัติจับไว้ให้เป็นหลัก จะรู้ได้เลย ถ้าผู้ปฏิบัติไม่สังเกต ปล่อยไปตามอหยาตัย ถึงเวลาก็ตื่นจงกรมแล้วก็นั่ง ไม่มีทางที่จะรู้รายละเอียด จะไม่เข้าใจด้วย

การพัฒนาปัจจุบัน หมายถึงเรามานั่งกรรมฐานพัฒนาความรู้ รู้เวทนา รู้กายในกาย รู้เวทนาในเวทนา กายใน กายนอก มันปวดเมื่อยเหลือเกิน กำหนด ปวดหนอ ปวดหนอ กายนอกปวดมาก ที่เราต้องกำหนดเพื่อจะรู้กายใน เรียกว่ากายทิพย์ คือกายที่มีรูป นาม ชันธ์ห้า เป็นอารมณ์ มีสติครบวงจร พอมีสติดีแล้วจะรู้เลยว่า เวทนานี้ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป จิตก็คลายอุปาทาน ไม่ยึด กายปวดจะหายไปเลย เพราะเราไม่ได้ไปจับมัน อันนั้นเป็นสมณะ ไม่ใช่วิปัสสนา พอเรารู้จริงแล้วเป็นพระไตรลักษณ์ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา พระไตรลักษณ์ก็คือวิปัสสนา รู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รู้ของจริง ของจริงเรียกว่าวิปัสสนา ของไม่จริงคือการศึกษา เรียกว่าสมณะ ถือบัญญัติ เป็นอารมณ์ ถ้าเราจับได้นะ มีสติครบ เรียกว่า กายในกาย

เวทนาในเวทนาคืออะไร ปวดหนอ ปวดหนอ กำหนดไป อย่าเลิกนะ ปวดหนอ เป็นสมณะ ถือบัญญัติเป็นอารมณ์ ความปวดเป็นอารมณ์ แต่เวทนาบังคับไม่ได้ มันเกิดเอง บังคับมันไม่ได้จะทำอย่างไร ก็ตั้งสติไว้ ปวดหนอ ยิ่งปวดหนัก อย่างนี้ ศึกษาต่อไป พอศึกษาพบของจริงแล้ว เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เป็นพระไตรลักษณ์ อนิจจังเอ๋ยไม่เที่ยงเป็นทุกข์ จับทุกข์เป็นอนัตตา อนัตตาแปลว่าศูนย์ เป็นความจริงแล้ว ก็เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป

ไม่มีอะไรคงที่ คงวา คงศอก นั่นคือพระไตรลักษณ์ รูป นาม ชันธ์ห้า เป็นอารมณ์ พระไตรลักษณ์เป็นวิปัสสนา

ที่เราเดินจงกรมนี้เป็นสมณะทั้งนั้น ขว้างหนอ ยึดบัญญัติเป็นอารมณ์ ซ้ายอย่างหนอ เป็นสมณะ พอจับจิตได้ จิตมีก็ดวง จิตขว้างและจิตซ้ายเป็นคนละดวงแล้ว เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป พอขว้างหนอ จิตนี้ดับ ซ้ายอย่างหนอ จิตเกิดใหม่แล้ว อ้อ ชันธ์ห้า รูปนาม เป็นอารมณ์ แยกรูปแยกนามได้ถึงจะเป็นวิปัสสนา ผู้ปฏิบัติต้องเข้าใจแยก ถ้าแยกได้ถึงจะรู้ว่าอะไรเป็นอะไร

ถ้าเราแยกรูปนามกันไม่ออก จะไม่รู้ว่ามีหรือชั่วเป็นประการใด ถ้าเราแยกออกจะรู้ว่าดีหรือชั่ว นั่นคือรูปนามชันธ์ห้าเป็นอารมณ์นั่นเอง อะไรเป็นรูป อะไรเป็นนาม เสียงเป็นอะไร หูเป็นอะไร คนละอันแท่งๆ เรากลับรับเสียงไม่ดีเข้ามา ถ้าจิตดีมีปัญญา จะไม่เอาเสียงชั่วมาไว้ในใจ จะไม่เก็บความโกรธไว้ในใจเลย ถ้าเกิดโกรธขึ้นมาทำอย่างไร กำหนดโกรธหนอที่ลิ้นปี กำหนดให้ได้ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ความโกรธหายไปเลย เป็นการขัดเกลากิเลสของตนที่มันเกิดขึ้น ณ บัดนี้ เป็นข้าศึก เป็นศัตรูของเราอย่างชัดเจน

การปฏิบัติกรรมฐานเป็นการกำจัดศัตรูที่เกิดขึ้นมาในตัวเราให้เบาบางลงไป ถ้าผู้ปฏิบัติทำได้นะ นี่ปวด เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เท่านั้นเองนะ ถ้าแยกไม่ได้ มันจะปวด รู้จริงถึงจะเป็นพระไตรลักษณ์ รู้ไม่จริงเป็นอวดตา หาได้เป็นอนัตตาไม่ จะเป็นพระไตรลักษณ์ได้อย่างไร ในเมื่อเป็นพระไตรลักษณ์ไม่ได้มันก็ต้องปวดอย่างนี้ทุกครั้ง เพราะเวทนาอยู่เป็นประจำ

กายานุปัสสนาสติปัฏฐาน กายในกาย จับกายภายในให้ได้ทั้งนอกทั้งใน เวทนาในเวทนาคือจิตนี้เอง ไม่ไปยึดอุปาทาน เรียกว่าในเวทนา จิตในจิต จิตมีความคิด จิตมีปัญญา ปัญญาในตัว ปัญญาภายนอก นี่คือจิตในจิต จิตเป็นธรรมชาติต้องคิดอ่านอารมณ์ รับรู้อารมณ์ไว้ได้เป็นเวลานานเหมือนเทพบันทึกเสียง ไม่มีตัวตนให้คล้ำ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป จิตมีตั้ง 121 อารมณ์ ถ้าจับได้ เป็นจิตในจิต

ตัวอยากคือเจตสิก อยากดื่มน้ำ อยากทานอาหาร เจตสิกอาศัยหทัยเดียวกันเกิด มีหลายอย่าง ถ้าเรารู้จิตในจิตเกิดขึ้น คือเจตสิก ตัวหทัยอยากหยิบมันก็เป็นตัวอยาก ถ้าเรา

ตั้งสติดีแล้ว รู้หยาบนำไปตี๋ม ตั้งสติไว้ จิตในจิตก็เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และกั้ดับไป จิตเป็น
ธรรมชาติและกระแสไฟดังที่กล่าวมา

ธรรมในธรรม กุศล อกุศล กุศลคืออะไร อกุศลคืออะไร จะบอกออกมาชัดเจน
มาก นั่นแหละเป็นภาคปฏิบัติโดยเฉพาะ ถ้าผู้ปฏิบัติไม่เน้นตรงนี้ จะไม่รู้อะไรเลยนะ จะ
ผ่านไปอย่างน่าเสียดาย เห็นด้วยปัญญาเสียหายได้ไหม สมาธิดี สติดี จะรู้ เข้าใจ ตัวรู้ที่รู้
จริง เข้าใจจริง แปลว่า รู้กาละ เทศะ กิจจะลักษณะ เป็นภูมิปัญญา

อาตมากล่าวอยู่เสมอ คิดหนอกำหนดตรงลึ้นปีนี่ หายใจยาวๆ ถ้าหากว่าสติครบวงจร
จะคิดออกมาเลย แปลว่าคิดออกมาได้ด้วยวงจรโดยอ่านหนังสือไม่ต้องมีตัว มันจะไหล
ออกมาทันที เรียกว่าตัวปัญญา ปัญญารอบรู้สิ่งที่เคยรู้ สิ่งที่ไม่เคยรู้ สิ่งที่เคยรู้ที่จะต้อง
แก้ไขปัญหา คิดหนอ รู้หนอที่ลึ้นปี เมื่อสมัยอาตมาคอกหัก สติอยู่ที่ลึ้นปี มันอยู่ตรงนี้ แต่
อาตมาไม่รู้ว่ปากพูดหรืออะไรพูด มันไม่รู้สึก แต่รู้สึกขึ้นมาตรงที่ลึ้นปี ผู้ปฏิบัติอย่าทิ้งตรง
นี้ละ

เมื่อเกิดความโกรธกำหนดโกรธหนอ โกรธหนอ ที่ลึ้นปี พยายามอย่าฝากความโกรธ
ความแค้นเคืองไว้ มันจะเป็นอารมณ์ค้าง ตอนเช้าจะไม่เกิดประโยชน์เลย ต้องแก้ไขขณะ
ปัจจุบัน เรียกว่า**ภูมิปัจจุบัน**

ถ้าเสียใจ เราปล่อยความเสียใจไว้มันจะเนา เขาเรียกว่าสิ่งแวดล่อมเสีย
พระพุทธรเจ้านี้ยอดเลยสอนสิ่งแวดล่อม ต้องบำบัตน้ำเนาในหัวใจก่อน นี่คือกรรมฐาน เป็น
ภูมิปัญญาที่กำจัดสิ่งแวดล่อมเสียในตัวออก พุดกับฝรั่งต้องพุดตรงนี้ นี่แหละพระพุทธรเจ้า
สอนชัด สิ่งแวดล่อมคืออะไร กำจัดน้ำเนาออกจากหัวใจเสียให้ได้ ความเสียหายของชีวิต
โลก โกรธ หลง เป็นน้ำเสียที่หัวใจ มันเนา แถมริษยาอีก ถ้ากำจัดน้ำเนาตรงนี้ออกได้
อย่างอื่นดีหมด นี่คือกรรมฐาน

ญาติโยมทำกรรมฐานอย่าหวังผลไปสวรรค์นิพพาน เอาพื้นฐานนี้ก่อนได้ไหม บาง
คน เสียหนอ มิ่งดำกูหรือ ริ่งออกไปเลย พุดอยู่แค่นี้ยังไม่พอ จะออกไปฟังให้ไกลๆขึ้นอีก
โกรธหนอ โกรธหนอ มิ่งดำกูหนอ กูจะต้องตบมิ่งก่อนหนอ ถ้ากำหนดได้จะมีไปตบเขา
ใหม่ จะมีเรื่องใหม่ กำจัดน้ำเนาออกเสีย

กรรมฐานทำให้เกิดปัญญา ปัญญาแปลว่ารอบรู้ทุกอย่าง รู้สิ่งที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ รู้กาละ เทศะ ก็จะมี ลักษณะ รู้จักเด็ก รู้จักผู้ใหญ่ รู้สิ่งที่เป็นไปได้ตามความเป็นจริง รอบรู้เช่นนั้น และรู้บาป รู้บุญ รู้คุณ รู้โทษ อย่างนี้เรียกว่าตัวปัญญาพื้นฐาน

เห็นหนอ เห็นด้วยปัญญา อย่าไปเห็นด้วยกิเลส ถ้าเราขาดสติปัญญาจะเห็นเป็นกิเลสหมด จะมองคนในแง่ร้าย จะไม่มองคนในแง่ดีเลย ถ้าเรามีปัญญาดี สติครบวงจร 80% จะมองคนดีหมด จะไม่มองคนในแง่ร้าย เพราะทุกคนที่นั่นนี้มีดีทั้งหมด ไม่ใช่มีเสียทั้งหมด ถ้าคนมีจิตดีจะมองคนในแง่ดีก่อน ถ้าจิตเสีย จิตเน่า จะมองคนไม่ดีหมด

พระพุทธเจ้าสอนให้เกิด **ภูมิรู้** อันดับหนึ่ง การเจริญกรรมฐานเป็นการศึกษาความรู้ รู้เส้นทางของชีวิต อ่านตัวให้ออก บอกตัวให้ได้ ใช้ตัวให้เป็น จะได้เห็นตัวตาย จะได้คลายทิฏฐิ จะได้ดำริชอบ จะได้ประกอบกุศล ได้ผลอนันต์ เป็นหลักฐานสำคัญ เอาตราซึ่งขึ้นมาดู เอาตราซึ่งขึ้นมาซึ่ง ไม่ใช่มานั่งกรรมฐานไปสวรรค์นิพพานนะ

การเจริญกรรมฐานไม่มีทางจบ ไม่ใช่วิชาการ ถ้าใครบอกจบก็เป็นพระอรหันต์ จะบังอาจเกินไป เรียนความรู้วิชาการจบตามหน่วยกิตเท่านั้น แต่ความดีให้กันมันมีหมดหรือมันไม่มีทางหมด ถ้าพูดประสบการณ์กับปัญหาต่างๆไม่มีทางจบ มันเป็นหน่วยกิตของชีวิต

ภูมิรู้เกิดจากการดำเนินกิจกรรมของคนที่ต้องสร้าง 4 ประการ ได้แก่

1. สิ่งที่ต้องเรียนให้รู้
2. สิ่งที่ต้องละความชั่วทั้งหมด
3. สิ่งที่ทำให้แจ้งถึงใจ
4. สิ่งที่ต้องพัฒนา

กิจกรรม ทั้งสี่ประการนี้เป็นกรรมฐานเบื้องต้น เรียกว่า**ภูมิรู้** เมื่อมีภูมิรู้แล้วสามารถแสดง**พฤติกรรม** ให้คนอื่นเขาเห็นได้ แยกความดี ความชั่วออกไป แล้วแสดงให้คนอื่นเขาเห็น ด้วยการเดิน ยืน นั่ง นอน ถูเหยียด เหยียดขา คนอื่นเขาเห็นดีชั่วประการใด จะบอกได้ชัดเจน **พฤติกรรม** แปลว่าประสบการณ์ด้วยตนเอง เรียกว่าเส้นทางของชีวิตนำมาเขียน

เป็นวิทยานิพนธ์ได้ สอนอนุชนรุ่นหลังต่อไป เรียกว่าพฤตินัย นี่คือกรรมฐานทั้งนั้นเลย แล้วทำไมแยกไปสวรรค์ ไปนิพพาน น่าจะปฏิบัติพื้นฐานนี้ให้ได้ก่อน

เอาตามพูดอยู่เสมอว่า เดินตามกฎจรรยาของชีวิต เรียกว่าเส้นทางของชีวิต ถึงจะ ถูกต้อง จะเกิด 5 ภูมิ ได้แก่ ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน ภูมิปัญญา และภูมิปัจจุบัน

ภูมิรู้ ใต้แน่นอน เรียกว่ากิจกรรมต้องสร้าง แสวงหาความรู้ทุกอย่าง ต้องละทุกอย่าง ละแล้วยังไม่พอ ต้องทำให้แจ้งถึงใจ เรียกว่ากายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมใน ธรรม นั่นคืออะไร ทำให้แจ้ง รู้แจ้งด้วยตนเองของตนเอง รู้แจ้งในอริยสัจสี่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค หาเหตุที่มาของทุกข์ได้ และดับทุกข์ได้ด้วย รู้จริง รู้เข้าใจ รู้แจ้งแทงตลอดในสัจธรรม คำสอนของพระพุทธเจ้า

แจ้งถึงใจนี้เป็นปัจจัยจัดตั้ง ของใครของมัน อย่าไปเอาความรู้ของคนอื่นมา เป็นทิวฐิ มานะของคน จริตของคนไปเอาของเขามาไม่ได้ ความรู้เรียนทันกันได้ แต่โดยนิสัยปัจจัย เรียนทันกันไม่ได้ เป็นกฎแห่งกรรมจากการกระทำของตน ทำให้แจ้งถึงใจได้จากการนั่ง กรรมฐาน รู้เฉพาะตัวของท่านเอง คนอื่นไม่รู้หรอก นี่แหละท่านจะแก้ไขปัญหาของท่านได้ เอง

ความรู้เรียนทัน เป็นดอกเตอร์ด้วยกันได้ จะเรียนวิชาอะไรก็ตาม คณิตศาสตร์ หรือ วิทยาศาสตร์ หรือ รัฐศาสตร์ จะเรียนวิชาไหนได้เหมือนกัน แต่ความดีของตัวเองที่จะ แก้ปัญหาของชีวิตได้ไม่เหมือนกัน ต้องฝึกเอง ปฏิบัติเอง คือความดีส่งเสริมวิชาการให้ดีขึ้น เรียกว่าความรู้คู่กับความดี เป็นการพัฒนาภูมิรู้

ภูมิรู้คู่ความดีคือพัฒนาธรรม ภูมิธรรมเกิดขึ้นแล้ว ภูมิฐานก็เกิดขึ้น ฐานะจะดีมี ปัญญา จะแก้ไขปัญหาได้ มีภูมิธรรมแล้วเกิดอะไร ที่แก้ไขปัญหาได้เพราะมีภูมิปัญญา ภูมิปัญญาเกิดขึ้นแล้วจะเกิด ภูมิปัจจุบัน เอาปัจจุบัน อดีตเป็นความฝัน ปัจจุบันเป็นความ จริง อนาคตไม่แน่นอน ที่ผ่านมานี้เป็นความฝันทั้งหมด อย่าไปคิดมัน นี่เป็นภูมิปัจจุบัน เป็นข้อสุดท้าย

ขอให้ให้นักกรรมฐานทั้งหลายถือปัจจุบันเป็นหลัก เรื่องเก่าอย่ารื้อฟื้น เรื่องของคนอื่นอย่านำมาคิด กิจที่ชอบทำ ไปฝันผยองหาตะเข็บ หยิกเล็บมันจะเจ็บเนื้อ อาตมาจึงเขียนขึ้นมาเป็นประสบการณ์ว่า ไปไหนปากอย่าไว ใจอย่าเบา เรื่องเก่าอย่ามารื้อฟื้น เรื่องของคนอื่นอย่านำมาคิด กิจที่ชอบทำ อนาคตไม่แน่นอน อย่าจับให้มั่น คั่นให้ตาย ผิดหวังจะเสียใจ

เห็นหนอ โปรดส่งกระแสจิตทางหน้าผาก *อุณาโลมา ปจชายเต* พระพุทธรูปสมัยสุโขทัยจะมีตัว *อุ* ที่อุณาโลม เข้าหลักกับของอาตมาที่ได้จากขอนแก่น *อุ* ตัวนี้ *อยากเรียนรู้* *ถามหญิงคันทุก* *อยากทำถูกถามเด็กเลี้ยงควาย* *คนสามบ้านกินน้ำบ่อเดียว* *เดินทางเดียวอย่าเหยียบรอยกัน* *นะอยู่หัว* *สามตัวอย่าละ* *นะอยู่ที่ไหนตามเอามาให้* *ได้* มะอะอุมาจากไหน สามตัวอย่าละมาจากไหน *ศีล* *สมาธิ* *ปัญญา* *มะอะอุ* *อุอะมะ* คือธาตุทั้งสี่ *ศีล* *สมาธิ* *ปัญญา* ได้จากขอนแก่น หลวงพ่อในป่าขอนแก่นบอกไว้ชัดเจนมาก

ย็นหนอ 5 ครั้ง ท่านบอกว่า กรรมฐานต้องแปลว่า เกศา โลมา นขา ทันตา ตโจ ตโจ ทันตา นขา โลมา เกศา เบื้องต่ำตั้งแต่ปลายผมลงไป เบื้องบนตั้งแต่ปลายทำขึ้นมา ท่านถามว่า เธอบวชอุปัชฌาย์ให้กรรมฐานหรือเปล่า ถ้าไม่ได้กรรมฐานท่านจะไม่ให้ห่มผ้าอย่างนี้ ทำให้ได้หน้อยได้ไหม ถ้าได้แล้ว เห็นคนเดินมา เห็นหนอ มันจะสัมผัสบอก แยกที่มาเยือนเรานิสัยไม่ดี แยกคนนี้อย่างนับถือ อย่าคบค้าสมาคม จะไปไม่รอด พอเห็นบับสัมผัสเลย

ขอฝากนักกรรมฐานไว้ด้วยเป็นปัจจุจัดตั้ง ของใครของมัน ไม่ได้อยู่ในหนังสือ ต้องได้จากการปฏิบัติขึ้นมา ถ้าได้แล้วจะได้ตลอดไป พอเห็นบับ มันจะบอกยกี่ห่อ คนนี้คบได้หรือไม่ได้ แล้วเราจะรู้โดยปัจจุจัดตั้งว่า คนนี้เคยเป็นญาติกับเราไหม มันจะบอกชัด คนนี้เป็นศัตรูกับเรา ในเมื่อเป็นศัตรูกับเราแล้วแก้อย่างไร ก็แผ่เมตตาให้เป็นมิตรกับเรา อย่าไปเป็นศัตรูกับเขาเลย นี่วิธีแก้ หลวงพ่อในป่าบอกให้ทั้งนั้น จงแผ่เมตตาให้ศัตรูเป็นมิตรกับเรา เรารักกันอย่ารักด้วยกิเลส จงมองคนด้วยเมตตา ปรรณานาดีต่อกัน เราจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อย่ามองคนในแง่ร้าย นี่คือกรรมฐาน

ญาติโยมที่มาปฏิบัติขอให้ทำตามนี้ แล้วเอาของดีถวายพระราชกุศล บรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าให้จงได้ ขอเน้นหลักนี้ให้แน่น *อนาคตอย่าจับให้มั่น คั่นให้ตาย* อันนี้

เรียกว่า **ภูมิปัจจุบัน** นั้นกรรมฐานนี้ให้ได้ภูมิปัจจุบันเป็นข้อสุดท้าย ถ้าโยมไม่มีภูมิรู้ ไม่มีภูมิธรรม ไม่มีภูมิฐาน ไม่มีภูมิปัญญา ภูมิปัจจุบันจะไม่รู้เรื่อง ปัจจุบันคือเดี๋ยวนี้ คนเราถ้ามี 5 ภูมิ ครอบรู้จักกันสัยกัน จะไม่แห้งแครงใจต่อกันเลย พี่จะรักน้อง น้องจะรักพี่ สร้างความดีให้พ่อแม่ จะไม่โกงกัน จะไม่แย่งสมบัติกันแน่

กรรมฐานสามารถต่ออายุได้ ขอให้ญาติโยมทั้งหลายโปรดพิจารณาเดี๋ยวนี้ว่า เมื่อสมัยโบราณอาตมาบวชใหม่ๆ เขานิมนต์พระไปสวดต่อนาม พ่อแม่เขาป่วย นิมนต์พระไปสวดให้ฟัง อาตมาก็เป็นพระบวชใหม่ไม่รู้จักสวดไป ได้บ้างไม่ได้บ้าง ถ้ามสมภารว่าต่อนามเป็นอย่างไร สมภารบอกว่าถ้าเราสวดแล้วเขาฟื้นจะมีชื่อเสียง แต่ถ้าเราไปสวดแล้วเขาดาย จะไม่มีใครมานิมนต์อีก อาตมาก็พยายามสวด นึกในใจขอให้เขาฟื้นหน่อยเถอะ เขาก็เกิดฟื้นขึ้นมา

ไปสวดต่อนามก็คือไปสอนกรรมฐาน **อวิชา ปัจย สังขารา** มีรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ปัญจักขันธ์า รูปักขันธ สวดคิริมานนทสูตร ที่พระอานนท์สวดถวาย พระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าอาพาธ หายได้ ทั้งๆที่พระพุทธเจ้าเป็นยอดในโลกยังต้องรับฟังไปสวดต่อนามก็คือไปสวดสอนกรรมฐานนั่นเอง คนป่วยฟังรู้เรื่อง พนมมือฟัง สวดสอนกรรมฐานและสวดสติปัญญาสี่

สรุปใจความว่า การเจริญกรรมฐานเป็นการต่ออายุต่อนามของเราเอง ไม่ต้องไปหาหมอต่ออายุ ไม่ต้องไปหาหมอดูสะเดาะเคราะห์ใดๆ โบราณเขาบอกว่า หากเคราะห์หามยามร้ายสร้างพระเข้าตัว เลยจำผิดเป็นสร้างพระเท่าตัว สร้างถวายกัน เกะกะศาลาเขาไปหมด สร้างพระเข้าตัวคือเอาพระมาไว้ในใจนี้ คือนั่งเจริญกรรมฐาน อายุมันขวัญยืน ต่ออายุได้ ขอให้เข้าใจให้ถูกต้องด้วย